

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.697 van 8 november 2000

A. 71.933/VIII-1797

In zake : **PUISSANT** Francis,
domaine du Bois Gilet 29
5300 Vezin,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 5 november 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Francis PUISSANT de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 6 augustus 1996 waarbij hij gedurende zeven dagen bij wijze van tuchtmaatregel tijdelijk van zijn ambt wordt ontheven;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 mei 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 september 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van luitenant-kolonel GERITS, militair administrateur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker, beroepsmilitair, is adjudant-chef bij de genieschool.
2. Van 13 augustus 1987 tot 20 januari 1995 wordt hij verschillende keren gestraft met twee tot acht dagen eenvoudig arrest omdat hij onder de invloed van de drank was of leek te zijn.
3. Tijdens een wegcontrole op 2 december 1994, buiten de diensturen van verzoeker, wordt vastgesteld dat de alcoholconcentratie in zijn bloed het toegelaten niveau overschrijdt.
Bij vonnis van de politierechtbank te Namen van 30 mei 1995 wordt hij veroordeeld tot een geldboete en een vervangende gevangenisstraf en wordt hij vervallen verklaard van het recht tot het besturen van een motorvoertuig gedurende vijftien dagen; hij krijgt één jaar uitstel voor de geldboete en de vervallenverklaring van het recht tot het besturen van een motorvoertuig; de motieven van de veroordeling zijn : "Alcoholopname - KB 16-03-1968, art. 34, § 2, en 38".
4. Na van deze veroordeling in kennis gesteld te zijn en na verzocht te zijn al dan niet een statutaire maatregel tegen verzoeker te nemen, beslist diens korpschef op 21 december 1995 geen statutaire maatregel te nemen omdat "de feiten hebben plaatsgehad buiten de diensturen" en "het uitgesproken vonnis voorziet

in één jaar uitstel"; in de nota wordt gepreciseerd : "Ik wens er hem evenwel officieel van in kennis te stellen dat, gelet op de motieven van de straffen die al eerder opgelegd zijn, elke nieuwe straf of veroordeling wegens alcoholopname ipso facto gepaard zal gaan met een voorstel tot statutaire maatregel".

Dit standpunt wordt bevestigd door een advies "Model B" van 3 januari 1996, waarvan verzoeker kennis neemt en dat hij dezelfde dag ondertekent.

5. Op 4 januari 1996 brengt de tweede hiërarchische meerdere van verzoeker een gunstig advies uit over het voorstel van de eerste.

6. Op 12 januari 1996 stelt de derde hiërarchische meerdere als statutaire maatregel twee dagen tijdelijke ambtsontheffing bij wijze van tuchtmaatregel voor.

Na van dit voorstel kennis te hebben genomen, dient verzoeker een memorie in waarin hij herinnert aan de feiten en onderstreept dat ze buiten de diensturen hebben plaatsgehad.

7. Op 16 augustus 1996 beslist de minister om verzoeker gedurende zeven dagen bij wijze van tuchtmaatregel tijdelijk van zijn ambt te ontheffen. Dit is de bestreden handeling die, na de verwijzing naar de toepasselijke wets- en regelgevende bepalingen, de volgende motivering bevat :

" Gelet op het voorstel van de korpschef en op de adviezen van de hiërarchische meerderen;

Overwegende dat het voorstel van de korpschef en van de hiërarchische meerderen te mild is;

Overwegende dat de voormelde militair reeds verschillende keren geconfronteerd is met de gevolgen van het gebruik van alcoholhoudende dranken (zes straffen voor deze feiten);

Dat van hem een onberispelijk gedrag mag worden verwacht;

Dat een onderofficier de plicht heeft te voorkomen dat de eer of de waardigheid van zijn ambt in het gedrang worden gebracht;

Overwegende dat de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de veroordeling die op 30 mei 1995 uitgesproken is door de politierechtbank te Namen de waardigheid van zijn ambt als beroepsonderofficier aantast;

(...)"

Overwegende dat verzoeker een middel opwerpt, het vierde van het verzoekschrift, waarvan hij in het tweede onderdeel de schending aanvoert van artikel 120 van het tuchtreglement en van artikel 15, § 5, van het koninklijk besluit

van 19 juni 1980 betreffende de militaire tuchtrechtspleging; dat hij betoogt dat hij bezwaar heeft ingediend tegen het voorstel om hem als straf twee dagen ambtsontheffing op te leggen, maar dat daar niet op ingegaan is en dat hij niet gehoord is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar antwoord stelt dat het koninklijk besluit van 19 juni 1980 waarnaar verzoeker verwijst, betrekking heeft op de militaire tuchtrechtspleging en in het onderhavige geval dus niet van toepassing is aangezien de getroffen maatregel een statutaire maatregel is; dat ze van oordeel is dat verzoeker de gelegenheid heeft gehad zich uit te spreken over de overwogen maatregel om hem tijdelijk van zijn ambt te ontheffen, maar dat hij geen enkel argument heeft aangevoerd wat de omvang van de maatregel betreft; dat ze gewag maakt van rechtspraak volgens welke het niet noodzakelijk is vooraf de duur van de overwogen maatregel mede te delen, maar dat het volstaat de betrokkene in kennis te stellen van de aard van deze maatregel en hem de mogelijkheid te bieden zich erover te verklaren; dat ze van oordeel is dat verzoeker zich op dienstige wijze heeft kunnen verdedigen, aangezien hij kennis had van de bedoeling om hem als straf uit zijn ambt te ontheffen en wist dat deze ontheffing één tot zeven dagen kon duren;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord stelt dat in artikel 120 van het tuchtreglement, wat de bezwaren betreft, de procedures betreffende de statutaire maatregelen en die betreffende de militaire tuchtrechtspleging aan elkaar gekoppeld worden en dat, in de twee gevallen, de overheid de betrokken militair dient te horen; dat hij betoogt dat de enige mogelijkheid waarover hij beschikte het indienen van een memorie was, maar dat hij er niet goed gebruik van heeft kunnen maken omdat de persoon van wie het voorstel uitgaat zijn ongunstig advies niet gerechtvaardigd heeft, zoals hij daartoe verplicht was;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat het middel, zoals het uiteengezet is in de memorie van wederantwoord, een nieuw middel is in zoverre er voor de eerste keer in opgeworpen wordt dat het voorstel tot ambtsontheffing niet gerechtvaardigd was; dat ze ervan uitgaat dat het middel, zoals het verwoord is, te laat ingesteld is en, derhalve, niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat het middel, zoals het oorspronkelijk verwoord is en later uiteengezet is, betrekking heeft op de rechten van verdediging; dat het

bijgevolg van openbare orde is; dat de uiteenzetting ervan in de memorie van wederantwoord ontvankelijk is;

Overwegende dat het algemene beginsel van de eerbiediging van de rechten van verdediging van toepassing is, zelfs als een regelgevende tekst in dat verband ontbreekt; dat degene tegen wie de meerdere overweegt een tuchtstraf uit te vaardigen, ingelicht dient te worden over de aard van de maatregel en over de motieven die de overheid ertoe gebracht hebben die maatregel voor te stellen, ten einde zijn verdediging met kennis van zaken te kunnen voordragen; dat in het onderhavige geval de veroordeling van verzoeker niet impliceerde dat tegen hem een statutaire maatregel hoefde te worden getroffen; dat verzoeker in het voorstel niet in kennis gesteld is van de redenen waarom de persoon van wie het uitging gemeend heeft van deze mogelijkheid gebruik te moeten maken; dat dat voorstel niet gemotiveerd was, hoewel de regelgeving voorschrijft dat elk advies dat voor verzoeker ongunstig is moet worden gemotiveerd, en dat deze motivering des te meer noodzakelijk was daar de korpschef rekening had gehouden met verzachtende omstandigheden om geen statutaire maatregel voor te stellen; dat dit onderdeel van het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen aanleiding is om het andere onderdeel van het middel of de overige middelen te onderzoeken, die, gesteld dat ze gegrond zijn, geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het ministerieel besluit van 6 augustus 1996 waarbij Francis PUISSANT gedurende zeven dagen bij wijze van tuchtmaatregel tijdelijk van zijn ambt wordt ontheven.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht november tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. -Cl. HONDERMARCQ.

J. Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.